

UCHWAŁA
Komisji habilitacyjnej
z dnia 23 kwietnia 2025 r.
zawierająca opinię w sprawie nadania dr. Mariuszowi Pisarskiemu
stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach

Na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t.j. Dz. U. 2024 poz. 1571) oraz § 11 ust. 1 i 5 załącznika do Uchwały Senatu WSiLiZ nr 4/CXXXIII/2025 z dnia 31 stycznia 2025 r. określającego *Zasady prowadzenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie*, dalej: „Zasady”, Komisja habilitacyjna postanawia, co następuje:

§ 1

Wyraża się pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Mariuszowi Pisarskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Zgodnie z przepisami art. 219 ust. 1 pkt 1-3 powołanej ustawy, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania w sprawie nadania dr. Mariuszowi Pisarskiemu stopnia doktora habilitowanego, w tym recenzjami, z których trzy zawierają konkluzje pozytywne a jedna konkluzję negatywną oraz po przeprowadzeniu kolokwium habilitacyjnego, Komisja habilitacyjna stwierdziła, że kandydat uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa nadany decyzją Rady Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej UAM w Poznaniu 25 stycznia 2012 roku oraz posiada w dorobku osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach w postaci monografii *Figury obecności w cyfrowych mediach. Od hipertekstu do sztucznej inteligencji*, Kraków: Universitas 2024, której głównymi zaletami są:

- dobre rozpoznanie mechanizmów mediów cyfrowych z ich dynamiką wymagającą ciągłego monitorowania wielu zmiennych i uwarunkowań;
- zaproponowanie na gruncie typologii semiopoetyki cyfrowej oraz ustaleń teoretycznych znaku cyfrowego (w ślad za badaniami Ewy Szczęsnej) analizy formujących się metonimicznie tropów i figur obecności aktywnego odbiorcy, a także logiczne przedstawienie jak poprzez autorsko zaproponowaną figurę hiperlepsy (odróżnionej od alegorii performatywnej, syllepsy czy metalepsy) tenże odbiorca włączony zostaje do świata fikcji w obrębie utworów cyfrowych;
- stworzenie inspirującego, interdyscyplinarnego punktu wyjścia do dalszych badań łączących tradycję teoretycznoliteracką literaturoznawstwa ze współczesnymi

analizami funkcjonowania mediów cyfrowych i komunikacji elektronicznej z jednoczesną próbą wskazania w jaki sposób przekazy digitalne kontynuują tradycję interaktywnej fikcji oraz hipertekstu;

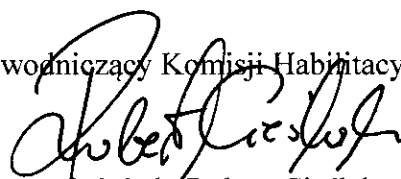
- sformułowanie oryginalnych, intrygujących propozycji, domagających się dodatkowych wyjaśnień, dalszych badań i krytycznego dialogu naukowego przy zachowaniu należytej staranności w porządkowaniu logicznym wyводу;
- dogłębna znajomość podjętej tematyki, biegłość interpretacyjna oraz propozycja istotnych, nowych ustaleń, pozwalająca na zaprezentowanie wielowarstwowej semiopoetyki dzieł cyfrowych w oparciu o koncepcje retoryki i poetyki z jednoczesną koncentracją na zjawisku zaangażowania i partycypacji odbiorcy;
- połączenie eksploracji wiodącej dla monografii problematyki „figur obecności” z prezentacją wiedzy o różnych poziomach i statusie dzieł cyfrowych, zarówno w perspektywie artystycznej, jak i medialnej oraz komunikacyjnej, a także z zagadnieniami genologii literatury elektronicznej;
- twórcze, świadome, „ewolucyjne” myślenie o mediach, historyczne ujęcie oraz kulturowa, medioznawcza archeologia, a także dokonywane w jej ramach erudycyjne połączenia.

Kandydat wykazuje się również istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni. Habilitant od 2019 roku związany jest z Wyższą Szkołą Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie. W latach 2020-2022 odbył staż jako Research Associate w Electronic Literature Lab na Washington State University. Pracował w Centrum Bioetyki Instytutu Filozofii na Uniwersytecie Cyryla i Metodego w Trnawie (Słowacja), a także był w roku 2014 stypendystą SAIA (National Scholarship of the Slovak Republic) w Instytucie Literatury Powszechnej Słowackiej Akademii Nauk. Stale współpracuje z Pracownią Badań Intersemiotycznych i Intermedialnych w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego oraz Pracownią Nowych Mediów LEM na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Zgodnie z § 11 ust. 1 Zasad uchwała zawierająca uzasadnioną opinię dotyczącą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego podejmowana jest zwykłą większością głosów w obecności przewodniczącego i sekretarza Komisji Habilitacyjnej oraz co najmniej dwóch recenzentów. Uprawnionych do głosowania było 7 osób, głosowało 7 osób, oddając 7 głosów ważnych. Za wyrażeniem pozytywnej opinii oddano 6 głosów, przeciw oddano 0 głosów, wstrzymało się od głosu 1 osoba.

Wobec tego za wyrażeniem pozytywnej opinii w sprawie nadania dr. Mariuszowi Pisarskiemu stopnia doktora habilitowanego oddano wymaganą większość głosów.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Robert Cieślak